

Aan de Fractie PvdA deelgemeente Rotterdam Noord
t.a.v. de heer O. Wursten
p/a Griffie deelgemeente Rotterdam Noord
postbus 1655
3000 BR Rotterdam

Rotterdam, 30 januari 2008

Ons kenmerk: LRNOB080130-01

Betreft: Open brief aan de heer O. Wursten, raadslid voor de PvdA
in de deelraad Rotterdam Noord, betreffende de subsidie
voor zelforganisaties op etnische grondslag in de deelgemeente
Rotterdam Noord en de lessen uit 'Het Land van Aankomst'
van prof. drs. P.J. Scheffer.

Geachte heer Wursten,

In de commissie Welzijn van 23 januari 2008 bespraken wij de kadernota 'Vrijwilligers: de balans opmaken'.

Ik vroeg mij na het lezen van deze kadernota af, of het wenselijk is dat in onze deelgemeente de Surinamers, Marokkanen en Turken allemaal hun eigen clubjes hebben als het om activiteiten als voetballen, computerlessen, zomerkamp, schilderlessen, etc. De situatie doet denken aan de door Karin Bloemen zo mooi bezongen blijdschap van een Zuid-Afrikaans echtpaar dat, teleurgesteld over het afschaffen van apartheid, op vakantie is in ons land en verheugd opmerkt dat 'In dit land oeral die lui d'r in ier eigene wijkes woont. Die swartman bij die swartman, die turklui bij die turklui en die marokaander bij die marokaander. Ons he nog nie in so'n schoon land gewees!'.

Vanuit dat perspectief heb ik de commissieleden de vraag voorgelegd of de deelgemeente subsidie moet geven voor activiteiten die vanuit etnische zelforganisaties worden georganiseerd.

Nu u zo goed bent geweest om mij voor de beantwoording van die vraag het indrukwekkende boek van uw partijgenoot, publicist en bijzonder hoogleraar Paul Scheffer aan te raden, zou het ondankbaar zijn de polemiek met u voeren door te stellen dat wie na dit boek nog gelooft in de subsidiëring van zelforganisaties op etnische grondslag lezende blind is.

Als u werkelijk waarde hecht aan het oordeel van Paul Scheffer over de juiste wegen naar meer integratie en participatie van immigranten en hun kinderen in Nederland, dan zult u op z'n minst veel begrip hebben voor mijn voorstel om de overheidsfinanciering van etnische segregatie af te bouwen.

Op pagina 170 t/m 178 van zijn boek zet Scheffer helder uiteen dat de gedachte die ooit ten grondslag lag aan het stimuleren van etnische zelforganisatie inmiddels achterhaald is, namelijk ‘dat we met de middelen van de verzuiling de moslimgemeenschap zouden kunnen doen integreren, omdat ook voor de katholieken de verzuiling destijds het middel bij uitstek was om te emanciperen en met behoud van eigen identiteit in de samenleving te integreren’.

Nog concreter is Scheffer op pagina 438. In dit laatste hoofdstuk van ‘Het Land van Aankomst’, een boek dat de uitkomst is van zeven jaar denken en debatteren over de multiculturele samenleving, stelt Scheffer de volgende retorische vraag:

“(…) gaat **de meest wezenlijke keuze van onze tijd** schuil. Zoeken we naar verbindende symbolen door ruimte te scheppen voor de viering van het Suikerfeest, door het bouwen van een slavernijmonument, door de migratie te gaan zien als een wezenlijk onderdeel van de naoorlogse geschiedenis? Of zeggen we: **ieder zijn eigen** jaartelling, zijn eigen feestdagen, zijn eigen winkel, zijn eigen school en sportvereniging, zijn eigen herinnering? Zoeken we naar nieuwe samenhang of geven we dat streven langzaam maar zeker op, omdat we allemaal zijn gaan geloven in het einde van de maakbare samenleving?”

In de bijlage bij deze brief vindt u een citatenlijst van de overwegingen uit ‘Het Land van Aankomst’ die het geïmpliceerde antwoord van Scheffer op deze retorische vraag ondersteunen.

Hierna zult u zonder twijfel mijn voorstel serieus in overweging nemen.

De keuze die ons voorligt, is de keus tussen Pim Fortuyn (“U mag hier blijven, maar u past zich aan”) en Paul Scheffer versus Geert Wilders. Willen wij een ultieme poging doen om onze samenleving een nieuwe samenhang te geven, of stellen wij vast dat de integratie van een aantal immigrantengroepen en hun kinderen illusionair is en moeten wij ons beleid richten op remigratie?

Laten wij samen trachten om onze partijen, de twee grootste politieke partijen van Rotterdam, ondanks al hun verschillen er toe te bewegen om als het gaat om **de meest wezenlijke keuze van onze tijd**, de juiste keuze te maken.

Hoogachtend,

Fractie Leefbaar Rotterdam Noord,

Matthijs Sandmann

BIJLAGE: Citatenlijst Land van Aankomst

Pagina	Alinea	Citaat
31	3	Spelen taalproblemen, een eenzijdige kring van vrienden, gebrekkige kennis van de samenleving (...) een rol.
36	2	Want het vastklampen aan de cultuur van het land van herkomst zal niet helpen (...) een nieuwe omgeving.
45	3	Dat is het risico van een nadruk op etnische identiteit (...) en andere groepen niet?
49	1	Het huidige beleid van ruime toelating en beperkte integratie (...) grootste bedreiging voor de maatschappelijke vrede.
71-72	4-4	De vraag is (...) de voorsteden.
74	1	De slotsom (...) beïnvloed.
77	2	'Allochtonen (...) integratie'
77	3	Afgezien (...) samenleving.
83	3	In de discussie (...) nu wel.
84	2	Onderzoekers (...) segregatie.
86	1	Zo'n afzondering is (...) anderen?.
89-90	4	de conflictvermijding (...) geworden.
160	2	'Voor de gemiddelde (...) en burgerschap.'
160-161	5	Waar het om gaat (...) als het einde daarvan.
170-178		De kern: over de misvatting dat verzuiling van moslimgemeenschappen tot integratie zal leiden.
184	1	De verzuiling is geen antwoord meer op (...) verwarrende erfenis is.
238	3	Zijn boek (...) gedeeld burgerschap.
239	3	Het denken is gekanteld (...) integratie voorop.
270	3	Om een moderne economie (...) samenhang hebben.
274	2	De migranten (...) heeft achtergelaten.
282	2	Er zijn genoeg aanwijzingen (...) eigen identiteit.
364	3	Daarom proberen (...) geen kans zal bieden.
366	2	De afstanden (...) op hun kinderen.
403	2	De onderhuidse boodschap (...) eigen identiteit.
403-404	4	Dat is een belangrijke omslag (...) deel te nemen
438	2	De retorische vraag van Scheffer